

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa sjednice Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 30. studenoga 2012. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanje uz članak 41. stavak 2.

Molimo Vas određenje pojma „radni staž“ u smislu ostvarivanja prava državnih službenika i namještenika iz članka 41. st. 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (uvećanje plaće za 0,5 % za svaku navršenu godinu radnog staža) na način da nam odgovorite na slijedeće:

- 1. Uračunava li se poseban staž iz Domovinskog rata u radni staž državnih službenika i namještenika?*
- 2. Uračunava li se radni staž ostvaren u bivšim republikama SFRJ u radni staž državnih službenika i namještenika?*
- 3. Uračunava li se inozemni staž u radni staž državnih službenika i namještenika?*
- 4. Uračunava li se dokupljeni staž i produženo osiguranje u radni staž državnih službenika i namještenika?*
- 5. Uračunava li se poljoprivredni staž u radni staž državnih službenika i namještenika?*

Tumačenje br. 1/41

Radni staž u smislu odredbe članka 41. stavka 2. Kolektivnog ugovora je vrijeme provedeno u državnoj službi, službi u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, radnom odnosu te vrijeme samostalnog obavljanja profesionalne djelatnosti u skladu s posebnim propisima, koje se računa u mirovinski staž kao staž osiguranja.

Vezano za konkretna pitanja:

Ad 1) Vrijeme provedeno u Domovinskom ratu

Odredbom članka 33. Zakona o pravima hrvatskih branitelja i članova njihovih obitelji („Narodne novine“ br. 174/04, 92/05, 2/07, 107/07, 65/09, 137/09, 146/19 i 55/11) propisano je da hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata koji su za vrijeme sudjelovanja u Domovinskom ratu bili zaposleni ili im se staž osiguranja za to vrijeme računa po drugoj osnovi, vrijeme provedeno u Domovinskom ratu računa se kao staž osiguranja u dvostrukom trajanju, a hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata koji nisu zaposleni ili nisu ostvarivali staž osiguranja po drugoj osnovi, vrijeme provedeno u Domovinskom ratu računa se kao poseban staž u dvostrukom trajanju, sukladno propisima o obrani.

Zakonom o pravima hrvatskih branitelja i članova njihovih obitelji je propisano da na pitanja u svezi s pravima iz mirovinskog osiguranja koja nisu uređena Zakonom primjenjuje se Zakon o mirovinskom osiguranju.

Prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju poseban staž je vrijeme koje je osiguranik proveo pod određenim okolnostima, a koji se računa u mirovinski staž kao poseban staž, ali ne i u radni staž, jer je to vrijeme koje osoba nije provela u radnom odnosu i za koje razdoblje nisu uplaćivani doprinosi.

Na temelju navedenih odredbi Komisija donosi zaključak:

U smislu odredbe članka 41. stavka 2. Kolektivnog ugovora:

a) Ako je hrvatski branitelj u vrijeme sudjelovanja u Domovinskom ratu bio zaposlen, prilikom utvrđivanja radnog staža treba mu se uračunati i vrijeme sudjelovanja u Domovinskom ratu i to u stvarnom vremenu trajanja staža osiguranja (a ne u dvostrukom trajanju).

b) Ako hrvatski branitelj u vrijeme sudjelovanja u Domovinskom ratu nije bio zaposlen vrijeme provedeno u Domovinskom ratu računa se kao poseban staž u dvostrukom trajanju, ali se ne uračunava se u radni staž.

Ad 2) Radni staž ostvaren u bivšim republikama SFRJ

Radni staž ostvaren u bivšim republikama SFRJ uračunava se u radni staž državnih službenika i namještenika samo do 8.10.1991., a radni staž ostvaren nakon navedenog datuma ne uračunava se u radni staž državnih službenika i namještenika, jer se radi o radnom stažu ostvarenom u drugim državama, dakle, u inozemstvu.

Naime, 8. listopada 1991. donijeta je i stupila je na snagu Odluka da Republika Hrvatska raskida državno – pravne sveze na temelju kojih je zajedno s ostalim republikama i pokrajinama tvorila dosadašnju SFRJ („Narodne novine“ br. 53/91.)

Ad 3) Inozemni radni staž

Inozemni staž ne uračunava se u radni staž državnih službenika i namještenika.

Prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju inozemni radni staž je radni staž ostvaren u drugoj državi i ne računa se u mirovinski staž u Republici Hrvatskoj, pa se obzirom na navedeno ne može niti uračunati u radni staž državnih službenika i namještenika.

Ad 4) Dokupljeni staž i produženo osiguranje

Dokupljeni staž i produženo osiguranje ne može se uračunati u radni staž državnih službenika i namještenika.

Sukladno odredbi čl. 22. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07, 35/08, 40/10, 121/10, 130/10-pročišćeni tekst, 61/11, 114/11, 76/12) produženo osiguranje i dokupljeni radni staž ulaze u mirovinski staž, ali to vrijeme ne obuhvaća vrijeme provedeno u državnoj službi, službi u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, radnom odnosu te vrijeme samostalnog obavljanja profesionalne djelatnosti u skladu s posebnim propisima, koje se računa u mirovinski staž kao staž osiguranja, pa se stoga niti ne može uračunati u radni staž državnih službenika i namještenika.

Ad 5) Poljoprivredni staž

Poljoprivredni staž ne uračunava se u radni staž državnih službenika i namještenika.

Sukladno Zakonu o mirovinskom osiguranju vrijeme provedeno u osiguranju u svojstvu poljoprivrednika računa se u mirovinski staž kao staž osiguranja ali ne obuhvaća vrijeme provedeno u državnoj službi, službi u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, radnom odnosu te vrijeme samostalnog obavljanja profesionalne djelatnosti u skladu s

posebnim propisima pa se stoga niti ne može uračunati u radni staž državnih službenika i namještenika.

Pitanje uz članak 59.

U slučaju kada se službenik izjasni na početku godine da će za redoviti dolazak na posao i s posla koristiti osobni automobil ili drugo prijevozno sredstvo, iako ima mogućnost korištenja javnog međumjesnog prijevoza, hoće li mu se troškovi prijevoza nadoknaditi u punom iznosu od 0,75 kuna po prijeđenom km ili samo do visine cijene karte najpovoljnijeg prijevoznika?

Komisija upućuje na tumačenje **br. 9/59 od 11. listopada 2012. godine** i **br. 17/59 od 23. listopada 2012.** u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Ima li službenik kojem je utvrđen 100% invaliditet na donje ekstremitete pravo na naknadu troškova prijevoza prema čl. 59. st. 2. Kolektivnog ugovora, iako se radi o međumjesnom prijevozu, odnosno ima li pravo na troškove «kombiniranog» prijevoza ako na cijeloj relaciji od mjesta stanovanja do mjesta rada nema organiziranog međumjesnog javnog prijevoza koji bi omogućavao pravovremeni dolazak i odlazak s posla, nego samo na dijelu te relacije, a službenik na posao dolazi koristeći za dio relacije međumjesnog prijevoza osobni automobil, a za drugi dio relacije javni prijevoz?

Komisija upućuje da se jedina iznimka propisana za osobe s tjelesnim oštećenjima donjih ekstremiteta (utvrđenim općim propisima) nalazi u odredbi članka 59. stavka 17. Kolektivnog ugovora. Za sva ostala pitanja vezana uz naknadu troškova prijevoza na navedene osobe primjenjuju se pravila naknade troškova mjesnog i međumjesnog prijevoza kao za ostale službenike i namještenike.

Komisija upućuje na **tumačenja br. 27/59 od 31. listopada 2012. i 28/59 od 31. listopada 2012. godine** u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Kada se službeniku i namješteniku troškovi mjesnog prijevoza nadoknađuju sukladno čl. 59. st. 3. Kolektivnog ugovora (u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran), a u najbližem mjestu u kojem je organiziran mjesni javni prijevoz nema mogućnosti kupnje mjesečne karte, nego samo pojedinačne, može li se visina cijene dvije pojedinačne karte (za dolazak na posao i odlazak s posla) smatrati dnevnom nadoknadom troškova prijevoza?

Tumačenje br. 43/59

Ako nije organiziran mjesni javni prijevoz, službeniku i namješteniku se nadoknađuju troškovi prijevoza koji se utvrđuju u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran. Obzirom da odredbom članka 59. stavka 3. Kolektivnog ugovora nije propisana naknada u visini cijene dnevne (pojedinačne) karte, troškove prijevoza treba utvrditi u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran i za koji postoji mogućnost kupnje mjesečne karte.

Pitanje uz članak 59.

Ima li službenik i namještenik pravo na naknadu troškova međumjesnog prijevoza ako mu je adresa stanovanja u mjestu različitom od mjesta rada, a među kojima je udaljenost manja od 2 km?

Komisija upućuje na **tumačenje br. 15/59 od 11. listopada 2012. godine** u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 41. stavak 2.

Smatra li se razdoblje provedeno u obnašanju vojne obveze, koje je upisano u radnu knjižicu službenice kao poseban staž u dvostrukom trajanju sudionika Domovinskog rata, radnim stažem u smislu članka 41. st. 2. Kolektivnog ugovora.

Ako se smatra da li se računa u efektivnom ili u dvostrukom trajanju.

Komisija upućuje na **tumačenje br. 1/41 od 30. studenoga 2012. u vezi ovog pitanja.**

Pitanje uz članak 41. stavak 2.

Računa li se radni staž ostvaren u BIH nakon 8. 10. 1991. za uvećanje plaće za 0,5% za svaku navršenu godinu radnoga staža i za uvećanje godišnjeg odmora?

Komisija upućuje na **tumačenje br. 1/41 od 30. studenoga 2012. u vezi ovog pitanja.**

Pitanje uz članak 59.

Stanujem u Z., u ulici A.B.K. 10 i radim u Z. na adresi N.U. 10. Na posao putujem ZET-om i do najbliže stanice moram doći jer mi ne staje autobus ispred zgrade pa kilometraža putovanja prelazi 2 km. Tu se nalazim s kolegicama s posla P.M. i M.Z.A. i nakon 4 autobusne stanice stižemo do mjesta rada. Sukladno odredbi čl.59. st. 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike nije mi odobrena naknada troškova prijevoza a kolegicama je prijevoz plaćen. Molim da dobro razmotrite problematiku naknada za prijevoz jer bi pogrešnim pristupom izračuna HAK-a mnogi službenici mogli ostati neopravdano uskraćeni, što slikovito prikazuje moj primjer .

Komisija upućuje na **tumačenje br. 10/59 od 11. listopada 2012., tumačenje br. 6/59 od 11. listopada 2012. te pojašnjenje navedenog tumačenja od 12. studenog 2012. u vezi ovog pitanja.**

Komisija nije ovlaštena mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 59. st. 5. i 6.

Kako postupiti u situaciji kada postoji organizirani međumjesni prijevoz, ali isti službeniku i namješteniku ne omogućava redoviti dolazak na posao prema članku 59. stavku 18. Kolektivnog ugovora?

Podnositelj upita ukazuje i na nepravilnost odnosno neujednačenost odredbi mjesnog i međumjesnog prijevoza ,jer primjerice, službenik i namještenik koji u mjestu rada ima 2 km i više, a u mjestu rada nije organiziran mjesni javni prijevoz koji omogućava službeniku i namješteniku redovit dolazak na posao i povratak s posla pa isti ide na posao pješice ili osobnim automobilom, ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza koji se utvrđuju u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran, što je u ovom slučaju Zagreb i cijena prijevoza je 360,00 kn, dok službenik i namještenik koji od mjesta stanovanja do mjesta rada putuje osobnim automobilom naknadu prijevoza u visini 360,00 kn ostvaruje tek za udaljenost od 12 km (računajući za prosječnih 20 radnih dana).

Tumačenje br. 44/59

Ako postoji organizirani međumjesni prijevoz, ali isti sukladno članku 59. stavku 18. Kolektivnog ugovora službeniku i namješteniku ne omogućava redoviti dolazak na posao, smatra se da nije organiziran javni prijevoz koji osigurava službeniku redovit dolazak na

posao i povratak s posla te se u tom slučaju neće primijeniti kriterij najpovoljnijeg troška za poslodavca.

U tom slučaju službeniku i namješteniku isplatit će se naknada u visini 0,75 kn po prijednom kilometru te sukladno članku 59. stavku 12. Kolektivnog ugovora službenik i namještenik naknadu troškova prijevoza ostvaruje predajom ispunjenog i potpisanog formulara na kojem evidentira stvarne dolaske na posao osobnim automobilom ili drugim prijevoznim sredstvom te prijeđene kilometre za dolazak na posao i povratak s posla.

U dijelu upita u kojem se ukazuje na neujednačenost odredbi o naknadi troškova mjesnog i međumjesnog prijevoza, Komisija iznosi da nije ovlaštena svojim tumačenjima mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 59.

a) Koji iznos naknade troškova isplatiti službeniku koji je zatražio isplatu naknade međumjesnog prijevoza po prijednom kilometru, a izračun pokazuje da je takav način isplate nepovoljan za poslodavca budući je iznos cijene mjesečne karte organiziranog javnog prijevoza manji?

b) Ako se naknada isplaćuje u visini cijene karte da li je službenik dužan svaki mjesec dokumentirati to računom ili kupljenom kartom.

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje br. 17/59 od 23. listopada 2012., tumačenje br. 27/59 od 31. listopada 2012. i tumačenje br. 33/59 od 12. studenoga 2012.

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na tumačenje br. 2/59 od 11. listopada 2012. i tumačenje br. 32/59 od 12. studenoga 2012.

Pitanje uz članak 59.

a) Da li se dio stavka 6. u članku 59. koji određuje povoljnost „ako mu je to povoljnije“ odnosi na poslodavca ili službenika i namještenika?

b) Da li službenik može birati između isplate 75% naknade za međumjesni prijevoz ili 0,75 kn po kilometru ili to radi poslodavac.

c) Molimo ako je moguće tumačenje puta kojim bi se službenici trebali voziti međumjesnim javnim prijevozom i najkraći mogući put po HAK-ovoj interaktivnoj karti.

U vezi pitanja pod a) Komisija daje tumačenje:

Tumačenje br. 45/59

Formulacija „ako mu je to povoljnije“ iz stavka 6. članka 59. Kolektivnog ugovora odnosi se na poslodavca.

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na tumačenje br. 29/59 od 31. listopada 2012.

U vezi pitanja pod c) Komisija upućuje na tumačenje br. 14/59 od 11. listopada 2012.

Pitanje uz članak 59.

Službenici koji imaju prebivalište u mjestu rada, a ne koriste mjesni javni prijevoz primaju naknadu u iznosu mjesečne karte umanjene za 25%, dok službenici koji imaju prebivalište izvan mjesta rada za istu udaljenost primaju znatno manji iznos naknade.

U svezi ovog pitanja Komisija donosi zaključak:

Upućuje se na odredbe članka 59. stavka 2. (naknada troškova prijevoza kada službenik ili namještenik ne koristi mjesni prijevoz) i stavka 6. (naknada troškova prijevoza ako nije organiziran međumjesni prijevoz).

Komisija nije ovlaštena svojim tumačenjima mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 59.

Što u slučaju kada planer Hrvatskog autokluba u jednom smjeru pokazuje jednu kilometražu, a u obrnutom smjeru drugu kilometražu?

Komisija upućuje na Tumačenje br. 21/59 od 31. 10. 2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59. stavak 5.

Moraju li djelatnici dostaviti račun odnosno kupljenu kartu ili može i samo potvrda o cijeni karte?

Komisija upućuje na tumačenje br. 2/59 od 11. listopada 2012. i tumačenje br. 32/59 od 12. studenoga 2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Ukoliko se službeniku priznaju troškovi međumjesnog prijevoza u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne, odnosno pojedinačne karte jer je to povoljnije za poslodavca, a on se u stvari vozi osobnim vozilom što mora dostaviti da bi mu se priznala ta naknada?

Komisija upućuje na tumačenje br. 17/59 od 23. listopada 2012. i 38/59 od 20. studenoga 2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Što u slučaju kada planer Hrvatskog autokluba ne prepoznaje adresu pa se ne može utvrditi kilometraža ili ako planer označava ceste koje nisu asfaltirane?

Tumačenje br.46/59

Ukoliko korištenjem planera putovanja Hrvatskog autokluba nije moguće utvrditi kilometražu jer planer ne prepoznaje adresu, udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada utvrdit će se sporazumom službenika i poslodavca, a ako sporazum nije moguć udaljenost će se utvrditi stvarnom izmjerom na terenu. Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada se sukladno odredbi članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora utvrđuje kao najkraća ruta bez naplate sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom).

Pitanje uz članak 59.

Što u slučaju kada je osoba kupila mjesečnu kartu, ali je tijekom mjeseca bila na službenom putu? Isplaćuje li joj se naknada ili ne?

Komisija upućuje na tumačenje br. 4/59 od 11. listopada 2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Kako će djelatnik dokazati da je kupio kartu u slučaju kupnje karte putem sms-a?

Komisija upućuje na tumačenje br. 32/59 od 12. studenoga 2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Kako obračunavati naknadu ako je mjesni prijevoz već umanjen za 25% u slučajevima izostanka s posla?

Komisija upućuje na tumačenje br. 4/59 od 11. listopada 2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanje vezano uz članak 59. stavak 13.

Kako odrediti udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada u slučaju kada se u planeru putovanja HAK-a ne može pronaći ulica u kojoj državni službenik stanuje, iako ta ulica stvarno postoji i navedena je u ispravama i uvjerenjima nadležnih institucija?

Može li državno tijelo zbog nemogućnosti pronalaska na planeru putovanja HAK-a ulice u kojoj službenik stanuje, odbiti njegov zahtjev za naknadu troškova prijevoza za dolazak na posao i odlazak s posla?

Tumačenje br. 47/59

Nepronalaženje ulice u kojoj državni službenik stanuje na HAK-ovoj interaktivnoj karti nije razlog za nepriznavanje prava na naknadu troškova prijevoza za dolazak na posao i odlazak s posla, jer se udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada može utvrditi i na druge načine, u skladu s dogovorom čelnika tijela i službenika, odnosno stvarnom izmjerom na terenu.

Pitanje vezano uz članak 59. stavak 4.

Prilikom dolaska na posao službenik ima manje od 2 km (1,79 km), a prilikom odlaska s posla više od 2 km (2,67 km), ukupno u oba smjera 4,46 km. Da li u tom slučaju službenik koji putuje na posao osobnim automobilom ima pravo na naknadu troškova prijevoza na način da se mjesečna naknada umanjuje za 25%?

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 21/59 od 31. listopada 2012. (ako je udaljenost u jednom smjeru veća, a u drugom smjeru manja od 2 km) i tumačenje br. 7/59 od 11. listopada 2012. (naknada troškova mjesnog prijevoza umanjena za 25%).

Pitanje vezano uz članak 59. stavke 5., 10. i 11.

Stanujem u mjestu Z. na K., na području grada O. i svakodnevno putujem na posao u K. Za dolazak na posao koristim međumjesni prijevoz. Za moje mjesto ima uredno organizirana autobusna linija, s tim da od adrese stanovanja do prve autobusne stanice imam preko 5 km. Do sada sam imala pravo na naknadu troškova mjesnog i međumjesnog javnog prijevoza u visini stvarnih izdataka, odnosno u visini zbroja cijene karata za mjesni i međumjesni prijevoz. Nakon sklapanja novog Kolektivnog ugovora, na mene je primijenjena odredba čl. 59. st. 6. Kolektivnog ugovora („Ako nije organiziran međumjesni javni prijevoz...“) i isplaćuje mi se naknada troškova prijevoza u visini od 0,75 kn/km. Nezadovoljna utvrđenim načinom naknade troškova prijevoza prema novom Kolektivnom ugovoru, molim sljedeće pojašnjenje:

a) Imam li pravo na naknadu troškova prijevoza prema čl. 59. st. 5. i 10. Kolektivnog ugovora (u visini stvarnih izdataka koji se utvrđuju u visini zbroja troškova mjesnog i međumjesnog javnog prijevoza) ili pravo na naknada troškova prijevoza prema čl. 59. st. 6. Kolektivnog ugovora (u visini od 0,75 kn/km)?

b) Može li poslodavac kao dokaz stvarnog troška prijevoza iz čl. 59. st. 1. Kolektivnog ugovora prihvatiti potvrdu o visini mjesečne karte izdanu od strane autoprijevoznika koji prometuje na relaciji od mjesta stanovanja do mjesta rada, iako nema naslov „račun“ i nije

izdana u obliku računa, a uredno je ovjerena i kupljena jednom mjesečno (cijena 50,00 kn) kod autoprijevoznika? Pri tome navodim da uz kupnju mjesečne karte, kad sam ju kupovala, nikada nisam dobila račun, nego samo mjesečnu kartu za pojedini mjesec (tzv. tiket), a koja također nije račun.

Vezano za pitanje pod a) Komisija daje tumačenje:

Tumačenje br. 48/59

Način i visina naknade troškova međumjesnog prijevoza ovisi o tome da li postoji organiziran međumjesni javni prijevoz, a ako postoji, da li službenik za dolazak na posao koristi javni prijevoz ili osobni automobil odnosno drugo prijevozno sredstvo.

Ako ima organiziran međumjesni javni prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada, službenik koji za dolazak na posao koristi međumjesni javni prijevoz, ima pravo na naknadu troškova međumjesnog javnog prijevoza u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne karte, odnosno pojedinačne karte. Visina stvarnih izdataka mora se dokumentirati na način propisan u čl. 59. st. 11. Kolektivnog ugovora. Pored toga, navedeni službenik, uz ispunjenje uvjeta iz čl. 59. st. 4. Kolektivnog ugovora (udaljenost od 2 km i više) ima pravo i na naknadu troškova mjesnog prijevoza.

Ako ima organiziran međumjesni javni prijevoz, koji službenik ne koristi za odlazak na posao i odlazak s posla, jer koristi osobni automobil ili drugo prijevozno sredstvo, poslodavac službeniku može, ako mu je to povoljnije, isplatiti naknadu u visini od 0,75 kn po prijeđenom kilometru. Navedena povoljnost (izraz: „ako mu je to povoljnije“) odnosi se na poslodavca.

Ako nije organiziran međumjesni javni prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada, poslodavac će službeniku isplatiti naknadu u visini od 0,75 kn po prijeđenom kilometru.

Pored toga, Komisija upućuje u vezi ovog pitanja na sljedeća tumačenja:

- tumačenje br. 1/59 od 11. listopada 2012. (mjesto stanovanja), i
- tumačenje br. 28/59 od 31. listopada 2012. (ako u mjestu stanovanja nema stanice međumjesnog prijevoza)

Vezano uz pitanje pod b) Komisija upućuje na:

- tumačenje br. 2/59 od 11. listopada 2012. (obvezno priložiti dokaz o kupljenoj karti), i
- tumačenje br. 32/59 od 12. studenoga 2012. (dokaz o kupljenoj karti).

Pitanje uz članak 59.

Da li državna službenica, koja ima prebivalište u Sloveniji, a radi u Hrvatskoj, ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla za dio relacije koji se nalazi na području druge države (Slovenija)?

Vezano uz ovo pitanje Komisija upućuje na tumačenje br. 20/59 od 31. listopada 2012.

Pitanje vezano uz članak 59. stavak 4.

a) Ima li službenik pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza ako je prema planeru putovanja HAK-a udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada prilikom dolaska na posao manja od 2 km, a prilikom odlaska s posla veća od 2 km.

b) Ima li službenik pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza ako je prema planeru putovanja HAK-a udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada (u oba smjera) manja od 2 km, ali se službenik poziva na posebne okolnosti, odnosno ističe potrebu prijevoza u predškolsku ustanovu djeteta s posebnim potrebama.

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje br. 21/59 od 31. listopada 2012. (ako je udaljenost u jednom smjeru veća, a u drugom smjeru manja od 2 km).

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na odredbu članka 59. stavka 4. Kolektivnog ugovora (kojom je izrijekom propisano da službenik i namještenik koji ima manje od 2 km od adrese stanovanja do adrese rada, nema pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza) i stavka 14. istoga članka (kojom je propisano da se udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada utvrđuje prema planeru putovanja HAK kao najkraća ruta uz korekciju za uređene pješačke nathodnike i pothodnike).

Uz navedeno, Komisija daje tumačenje:

Tumačenje br. 49/59

Prema članku 59. Kolektivnog ugovora službeniku i namješteniku se nadoknađuju troškovi prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla.

Stoga se u udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada, u smislu članka 59. Kolektivnog ugovora, ne može se uračunati (pribrojiti) udaljenost koju službenik svakodnevno prelazi prije dolaska na posao, odnosno nakon odlaska s posla, zbog prijevoza djeteta u predškolsku ili školsku ustanovu, neovisno o posebnim okolnostima odnosno posebnostima konkretnog slučaja (npr. dijete s posebnim potrebama).

Troškove prijevoza djeteta u predškolsku ili školsku ustanovu snosi sam državni službenik odnosno namještenik, ako mu se ti troškovi ne nadoknađuju prema posebnim propisima.

Pitanje uz članak 44. stavak 5.

Da li se temeljem članka 44. stavka 5. Kolektivnog ugovora osnovna plaća uvećava za 8% službeniku koji je završio poslijediplomski specijalistički studij, s obzirom da se nakon stupanja na snagu Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03.), poslijediplomski studiji više ne organiziraju kao znanstveni, već kao specijalistički studiji i završetkom tog studija više se ne stječe akademski naziv magistra nego sveučilišnog specijalista. Dakle, po novom se Zakonu ne može više steći akademski stupanj magistra nego specijalista smatram da je pitanje potrebno urediti vašim tumačenjem i da se sveučilišni specijalisti trebaju izjednačiti s magistrima koji su studij završili prema ranijim programima, za razliku od sveučilišnih specijalista koji su studij završili prema važećem bolonjskom programu.

Tumačenje br. 1/44

Uvećanje osnovne plaće za 8% iz članka 44. stavka 5. podstavka 1. Kolektivnog ugovora izrijekom se odnosi samo na znanstveni stupanj magistra znanosti.

Komisija nije ovlaštena mijenjati odnosno proširivati odredbe Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 33. stavak 2.

Molim tumačenje članka 33. stavka 2. Kolektivnog ugovora ako službenik u istom danu polaže ispite za dva predmeta, koliko slobodnih dana može dobiti (radi se osposobljavanju za vlastite potrebe).

Tumačenje br. 1/33

Člankom 33. stavcima 1. i 2. Kolektivnog ugovora propisano je pravo službenika i namještenika na plaćeni dopust „za svaki ispit po predmetu“ (u slučaju stavka iz 1. na dva dana, a u slučaju iz stavka 2. na jedan dan plaćenog dopusta). Obzirom da je u navedenom članku jasno navedeno „za svaki ispit po predmetu“, u konkretnom slučaju službenik i namještenik ima pravo na plaćeni dopust dva puta po jedan dan, tj. na dva dana plaćenog dopusta bez obzira što je dan polaganja dva različita ispita bio isti kalendarski dan.

Pitanje uz članak 59.

Državno tijelo nalazi se u pješačkoj zoni. Planer putovanja HAK-a ne daje izračun do adrese državnog tijela nego iscrtava put do sporedne ulice od koje nema nikakvog pješačkog prolaza do državnog tijela, a kolničkim zastorom (asfaltom) do državnog tijela ima 350 m. Za dio službenika udaljenost prema izračunu planera HAK-a od adrese stanovanja iznosi npr. 1,96 km. Kada se uvaži gore navedena duljina kolničkog zastora (asfalta) od 350 m, ta je udaljenost veća od 2 km. Molimo objašnjenje izračuna u navedenom slučaju.

Komisija upućuje na tumačenje 6/59 od 11.10.2012. u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Kako postupati u slučaju kada kod službenika izračun od mjesta stanovanja do mjesta rada i obrnuto pokazuje različite udaljenost (više i manje od 2 km).

Komisija upućuje na tumačenje 21/59. od 30. listopada 2012. godine.

Pitanja uz članak 59.

a) Sukladno članku 59. stavku 6. Kolektivnog ugovora, isplaćuje mi se naknada troškova prijevoza 0,75 kn/km. Stanujem u O., a radim u K. U mjestu stanovanja uredno je organizirana autobusna linija koju podržava prijevoznik XY pa smatram da se na mene ne može primijeniti stavak 6. članka 59. nego treba primijeniti stavak 5. navedenog članka koji utvrđuje da se službeniku nadoknađuju troškovi međumjesnog prijevoza za dolazak i odlazak s posla mjesnim i međumjesnim javnim prijevozom koji omogućava službeniku redovit dolazak na posao i povratak s posla u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne odnosno pojedinačne karte, ukoliko je mjesto stanovanja udaljeno do 100 km od mjesta rada. Smatram da po stavku 5. imam pravo na puni iznos cijene mjesečne karte na toj relaciji a ne umanjeni kao što mi je određeno.

b) Smatram da imam pravo na naknadu i prema stavku 10. članka 59. jer od adrese stanovanja do prve autobusne stanice međumjesnog prijevoza imam preko 2,8 km.

c) Molim pojašnjenje stavka 11. članka 59. Kolektivnog ugovora. Da li poslodavac kao dokaz može prihvatiti potvrdu o visini mjesečne karte od autoprijevoznika koji prometuje na toj liniji tj. prijevoznika XY, a koja potvrda je uredno ovjerena i kupljena jednom mjesečno (cijena 50,00 kn) kod autoprijevoznika. Da li se takva potvrda može smatrati računom te se kao takva jedina izdaje od autoprijevoznika kao dokaz o cijeni karte i nikada nije bila u obliku računa.

U vezi pitanja pod a) Komisija daje odgovor:

Ako službenik koristi međumjesni javni prijevoz ima pravo na naknadu troškova sukladno članku 59. stavku 5. Kolektivnog ugovora te se podnositelj zahtjeva upućuje na **tumačenje br. 48/59 od 30. studenoga 2012.**

Tumačenje br. 9/59 odnosi se samo na slučajeve iz članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora (ako nije organiziran međumjesni javni prijevoz ili ako je organiziran međumjesni javni prijevoz koji službenik ne koristi).

U vezi pitanja/tvrđnje pod b) Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 50/59

Ako službenik koji koristi međumjesni javni prijevoz, u mjestu stanovanja ili mjestu rada ima preko 2 km udaljenosti do prve stanice organiziranog međumjesnog javnog prijevoza, ima pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u tom mjestu, prema odredbama stavka 1. - 3. članka 59. Kolektivnog ugovora za to mjesto (mjesto stanovanja ili mjesto rada).

Također, u vezi navedenog pitanja, podnositelja zahtjeva Komisija upućuje na odredbe stavka 7. članka 59. Kolektivnog ugovora. U slučaju kada na istoj relaciji mjesnog ili međumjesnog prijevoza prometuje više prijevoznika koji omogućavaju redoviti dolazak na posao i povratak s posla, službeniku i namješteniku koji stvarno koristi međumjesni ili mjesni javni prijevoz nadoknađuju se troškovi prijevoza u visini izdataka onog prijevoznika koji je najpovoljniji za poslodavca (mjesnog i/ili međumjesnog prijevoza).

Ako službenik koristi osobni automobil ili drugo prijevozno sredstvo za dolazak iz mjesta stanovanja u mjesto rada, Komisija upućuje na odredbu članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje broj 9/59 od 11. listopada 2012. ne odnosi se na službenika i namještenika koji koristi organizirani međumjesni javni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla, jer se tom službeniku i namješteniku naknada troškova prijevoza isplaćuje sukladno članku 59. stavku 5. Kolektivnog ugovora (u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne odnosno pojedinačne karte, ako je mjesto stanovanja udaljeno do 100 km od mjesta rada).

U vezi pitanja pod c) Komisija upućuje na:

- tumačenje br. 2/59 od 11. listopada 2012. (obvezno priložiti dokaz o kupljenoj karti), i

- tumačenje br. 32/59 od 12. studenoga 2012. (dokaz o kupljenoj karti).

Potvrda o visini mjesečne karte nije dokaz iz stavka 11. članka 59. Kolektivnog ugovora

Pitanje vezano uz članak 41. stavak 2.

Da li se radni staž ostvaren u Bosni i Hercegovini nakon 8. listopada 1990. godine uračunava u radni staž u smislu odredbe članka 41. stavka 2. Kolektivnog ugovora.

Komisija upućuje na tumačenje br. 1/41 od 30. studenoga 2012. u vezi ovog pitanja.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.